

Číslo 15

5. apríl

Týždenník

Založené v roku 2002

ročník 19

www.haniska.rimkat.sk

Kvetná nedeľa – nedeľa utrpenia Pána

Prvé čítanie: Tvár som si nezakryl pred potupou, lebo viem, že sa nezahanbím (Iz 50, 4-7)

Žalm: Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?

(Ž 22, 8-9. 17-18a. 19-20. 23-24)

Druhé čítanie: Uponížil sa, preto ho Boh povýšil (Flp 2, 6-11)

Evanjelium: Kristus sa stal pre nás poslušným až na smrť, až na smrť na kríži. Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu meno, ktoré je nad každé iné meno. (Mt 26, 14 – 27, 66)

Volanie "Hosanna" predchádza volaniu "Ukrižuj ho"

O živote a smrti Krista nestačí čítať, počúvať, hovoriť, ale najmä v živote na to pamätať.

Malý Tomáš prišiel večer s rodičmi k babičke a dedkovi. Aj keď išli neskoro spať, ráno už nemohol spať a vstal zavčasu. Keď zistil, že babička už v kuchyni pripravuje raňajky, pribehol za ňou:

„Kde je dedo?“ opýtal sa, keď zistil, že posteľ je prázdna. „Je v izbe. A neruš ho teraz. On za chvíľu príde.“

„Babííí, on... on... on hovorí s Bohom?“

Tieto slová babičku prekvapili. Pohládila Tomáška a povedala: „Áno, deduško hovorí s Bohom.“

„A, babi,“ hovorí Tomáško, „keď Boh a dedko sú spolu v izbe, to hovorí len dedko? Nepovie niečo niekedy i Boh?“

Stojíme na začiatku Veľkého alebo Svätého týždňa. Všetci sme deti Božie. A práve dnes by sme si mali uvedomiť to, na čo sa pýtal vnúčik Tomáško svojej babičky. Ježiš hovorí ku nám rok čo rok o svojom umučení, smrti a zmŕtvychvstaní a – čo my na to? Uvedomujeme si, že o smrti Krista nestačí čítať, počúvať, hovoriť, ale najmä v živote na to pamätať. Matúš evanjelista nás k tomu vedie celými pašiami. Od otázky, ktorú dal Judáš Iškariotský veľkňazom: „Čo mi dáte a ja vám ho vydám“ (Mt 26,15), až po slová stotníka a tých, čo strážili Ježiša: „On bol naozaj Boží Syn“ (Mt 27,54).

Dnešná Kvetná nedeľa nám pripomína slávnostný vstup Krista Kráľa do mesta: „A tí, čo išli pred ním, aj tí, čo šli za ním, volali: „Hosanna! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Požehnané kráľovstvo nášho otca Dávida, ktoré prichádza! Hosanna na výsostiach“ (Mk 11,9-10)! Prichádza ako „kráľ“. Prijíma ich volanie. Dnes prijíma, hoci v minulosti sa bránil, aby ho neurobili kráľom, keď nasýtil na púšti zástup. Zástupu vstup Ježiša vyhovuje. Rozpomenuli sa na ryby a chlieb na púšti? Spomenuli si, že ich uzdravil alebo niekoho z ich okolia? Že hovoril a počíнал si ako nikto iný? Podstatné je, čo oni nevedia, čo vie len Ježiš, že sa blíži čas, prečo opustil Otca, čo ho viedlo, aby prijal prirodzenosť človeka. Nadišiel okamih spásy celého ľudstva. Počas týždňa texty Písma budú znova a znova hovoriť o svetle a tme, pravde a klamstve, láske a nenávisti, živote a smrti, tajomstve spásy a tajomstve nepravosti, a všetko sa dotýka nášho vykúpenia a našich hriechov. Známe udalosti, a predsa stále aktuálne a dotýkajúce sa existencie našej spásy. Každé slovo a každé gesto zdôrazňujú vážnosť jednotlivých udalostí spásy. Ľudská zloba, hriech človeka pripomínajú udalosť, keď zástupu Pilát povedal: „Čo mám teda urobiť s Ježišom, ktorý sa volá Mesiáš?“ Všetci volali: „Ukrižovať ho!“ On vravel: „A čo zlé urobil?“ Ale oni tým väčšmi kričali: „Ukrižovať ho“ (Mt 27,22-23)! Prečo všetko toto mučenie a smrť? Prečo k tomuto dal Ježiš súhlas? Odpoveď nám dáva nedeľné ráno Veľkej noci. Iba vo svetle zmŕtvychvstania celá tragédia Veľkého týždňa má zmysel. Nedeľné ráno svojím „aleluja“ navráti radosť všetkým, ktorí uverili v Krista. On zomrel za naše hriechy. Čistý a nepoškvrnený Baránok preliat svoju krv na odpustenie hriechov. Tak Kvetná nedeľa – spomienka na vstup Ježiša do Jeruzalema a Veľkonočná nedeľa – zmŕtvychvstanie Pána Ježiša nám liturgicky sprítomňujú a pozývajú nás znova prežiť svoje vykúpenie. Ježiš do svojej slávy prešiel cez kríž. Aj nám adresuje slová: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme každý deň svoj kríž a nasleduje ma“ (Lk 9,23).

A vie niekto z nás, čo sme povinní urobiť pre svoju spásu? Prijat' vôľu Božiu. Máme byť vnímaví, pozorní, citliví na vnuknutia Ducha Svätého a zachovať všetko, k čomu sme sa pri krste zaviazali. Naše dišpenzy sú naše porážky. Ak sme po iné dni a týždne roka zabudli, že naša spása sa zrodila v utrpení a smrti Krista, tak na to v tieto dni týždňa by nikto z nás nemal zabudnúť. Ježiš sám nás vyzýva k vernosti sebe a vernosti Bohu.

Tajomstvo Veľkej noci je vo svojom najhlbšom obsahu tajomstvom radosným. Prijímame kríž, smrť i hrob, ktoré k sebe patria, aby veľkonočné aleluja premohlo každý smútok, bolesť, strach či neistotu. Až do konca čias budú Judáši, Piláti, farizeji, vojaci i Barnabáši. Ale rovnako budú aj Veroniky, Šimonovia, plačúce ženy, ženy pod krížom i lotri, ktorí uveria v Boha na kríži. Každá z týchto postáv sa prejavuje v nás a v ľudstve vôbec.

Veľký týždeň je ten dar, ktorý nám daroval Ježiš. Je správne, keď tento týždeň prijmeme ako svoj poklad. Otvárajme strany, na ktorých sa píše o láske Boha Otca, láske Boha Syna a láske Ducha Svätého ku každému z nás. Je to najväčší poklad, ktorý až vo večnosti celkom pochopíme.

Tomáškov deduško preto denne hovorí s Bohom. Boh nám dáva silu, aby sme aj my hovorili, aby sme aj jemu dovolili hovoriť ku nám a dal nám aj pomocníkov.

Veľmi dobre to vyjadril malý chlapec. Keď raz zlostil, mama ho napomenula: „Zase si do svojho srdiečka vpustil nedobrého anjela.“ Chlapec sa bránil: „Mamička, keď ten dobrý anjel išiel na chvíľu von na slniečko a ten zlý sa tam zatiaľ vlačil.“
(www.vincentini.sk)

Aj my budeme Bohom súdení podľa lásky - ako sme milovali našich bratov, osobitne tých najslabších a najnúdznejších. Isteže, vždy si musíme uvedomovať, že sme ospravedlivení, zachránení milosťou zadarmo, skutkom lásky Boha, ktorý nás vždy predchádza. Sami nemôžeme nič urobiť. Viera je predovšetkým darom, ktorý sme dostali. Ak však máme prinášať ovocie, Božia milosť nás vyzýva, aby sme boli neustále otvorení voči nemu, v slobodnej a konkrétnej odpovedi. Kristus nám prináša milosrdenstvo Boha, ktorý zachraňuje. Od nás sa žiada, aby sme mu dôverovali, odpovedali na dar jeho lásky dobrým životom, sprevádzaným skutkami viery a lásky.

(pápež František)

Oznamy

Prežívame skutočne pôstne obdobie s opusteným Kristom, ktoré prechádza aj do Veľkonočného obdobia. Žijeme v nádeji a s vierou prijímajme tieto dni, že po ukrižovaní prišlo zmŕtvychvstanie a po pandémie príde uzdravenie, aby sme tak mohli čerpať zo skúsenosti tohto obdobia a prehodnocovali priority nášho života. Pánom sveta a nášho života nie sme my, preto nezabúdajme na Stvoriteľa toho všetkého a vyprosujme milosť vykúpenia zosnulým aj nám všetkým. Pokojný a požehnaný čas Veľkého Týždňa.

**Poriadok bohoslužieb po Kvetnej nedeli
od 6.4. do 12.4. 2020**

Pondelok 6.4.	Pondelok Veľkého týždňa	7:30	Kláštor	PodĎakovanie Reginy za 85 r. života
			Košice	†Michal, Margita, Pavol
Utorok 7.4.	Utorok Veľkého týždňa	7:30	Kláštor	†Tomáš Kovač a rodičia
			Košice	†Alžbeta, Jozef, Ladislav
Streda 8.4.	Streda Veľkého týždňa	7:30	Kláštor	†František Tkáč
			Košice	Za ZIP pre Bartolomeja
Štvrtok 9.4.	Zelený štvrtok	18:00	Kláštor	†Anna Paholková
			Košice	†Agnesa Semanová
Piatok 10.4.	Veľký Piatok	15:00	Haniska	Obrady
			Košice	Obrady
Sobota 11.4.	Biela Sobota	18:00	Haniska	†Za ZIP Anny s rodinou
			Košice	Za zosnulých z rod. Štefana Vargu
Nedeľa 12.4.	Veľkonočná nedeľa	10:00	Haniska	Za ochranu a požehnanie farnosti
			Košice	Za ZIP rod. Beregszasziovej